

COP 21 IN PARIJS (30 november – 11 december 2015)
December 2015, Agnes Jonckheere

Een eerlijk verslag van de klimaatconferentie te Parijs vindt u hier, in plaats van de good-news show in de seculiere pers.

De Europese Unie was zelf verdeeld wat betreft hun streefdoel, de Visegradlanden (Polen, Tsjechië, Slowakije en Hongarije) aangevuld met Roemenië, Bulgarije en Kroatië) wilden niet meedoen aan het verplicht Europees Klimaatbeleid.

Dat er zoveel ontwikkelingslanden bereid zijn geweest tot het invullen van hun intenties, en af te reizen naar Parijs, vindt zijn oorzaak in De Grote Kluif van 100 miljard per jaar aan “climate finance” die hen bij elke klimaatconferentie weer wordt voorgehouden. Maar de animo om hier geld in te storten was in Parijs extreem laag: de rijkere landen bleken er erg weinig vertrouwen in te hebben dat dit geld ook aan CO2 reductie besteed zou worden, in plaats van in de zakken van de Afrikaanse bestuurs-elites te verdwijnen.

Tot slot zegden China en India toe dat ze de komende jaren elk jaar méér CO2 zullen uitstoten, maar wel met de beste intenties!

De prachtige klimaatplannen van Obama werden achter de schermen totaal niet serieus genomen omdat hij die nooit door het congres krijgt (zelfs in de Democratische partij is er weinig steun voor).

En wat zou dit akkoord nu aan netto afkoeling opleveren? Met behulp van dezelfde modellen als die van het VN-klimaatpanel (IPCC) heeft Bjørn Lomborg uitgerekend, dat als alle landen zich aan hun voornemens houden, het effect daarvan op de gemiddelde wereldtemperatuur in 2030 slechts 0,05 C zou zijn en 0,17 C in 2100. Dat valt op een thermometer niet waar te nemen.

Dat vele landen niet overtuigd zijn van de zogenaamde wetenschappelijke bewezen klimaatopwarming leidde dan ook tot een halfslachtig resultaat. Men kan verder zoeken naar alternatieven die haalbaar zijn. En de toekomst zal uitwijzen wat er overblijft van de opgeklopte klimaatcrisis....

Conferentie geslaagd – klimaatbeleid overleden